

- Referten : (1) Vlietinck. Het oude Oostende en zijn driejarige belegering, blz. 63.
(2) Snaaskerke. Handschrift z.n. en z.j.
(3) Rijksarchief Brugge. Aanwinsten 2, nr. 6928.
-

NOGMAALS "ANDERHALVE EEUW SPOOR EN STATIONS"

door August VAN ISEGHEM

In het januarinummer van De Plate besprak Gerard VANDAMME enkele "onnauwkeurigheden" betreffende het artikel van F. GEVAERT, verschenen in ons extra-augustusnummer 1990.

Het ging hier meer bepaald over het opbreken van de goederenspooren in de stad. Waar F. GEVAERT schreef dat de sporen op de oevers van de oude handelsdokken en het schuildok in 1936 werden opgebroken wist G. VANDAMME te vertellen dat deze sporen er nog lagen kort na de bevrijding.

Wie heeft gelijk ? Het antwoord is eenvoudig : beiden !

Iedereen weet dat er gedurende de oorlog door de Oostendse vissers veel vis, en dan vooral haring, werd gevangen. Deze vis werd opgekocht door een "Viscorporatie" aan een vaste prijs.

De nationale voorzitter van deze corporatie was Lucien DECROP, reder. De plaatselijke voorzitter was Henri WILLEMS, vishandelaar. De burelen waren gevestigd op het Sint Petrus en Paulusplein, enkele huizen van het Waterhuis.

De vis werd gewogen op de kaai en in houten kisten vervoerd met platte wagens, getrokken door paarden. De bestemming was het goederenstation, gelegen langs de Spoorwegstraat. De visser kreeg ter plaatse een bon als bewijs van de geleverde hoeveelheid vis. Deze bon moest hij dan aanbieden op het bureel van de viscorporatie, waar hij zijn geld kreeg.

Nu gebeurde het regelmatig dat er tijdens het vervoer tussen de laadplaats en het goederenstation bakken met vis "verdwenen". Moeilijk was dit niet want de vis werd vervoerd in open kisten op "open" wagens. En de bevolking had honger !

Dit was natuurlijk niet naar de zin van de viscorporatie. Zij had aan de visser een bon afgeleverd voor x kilo's vis en uiteindelijk kreeg zij er veel minder.

Daarom vroeg de viscorporatie aan het Bestuur der Spoorwegen om het uitgebroken spoor tussen het goederenstation en het huidige Montgomerydok opnieuw aan te leggen. Dit werd toegestaan zodat de vis kon vervoerd worden in gesloten wagons. Diefstal of verdwijning van vis werd zo onmogelijk !

De sporen werden waarschijnlijk rond 1941 heraangelegd. Aangezien ze, kort na de bevrijding, eindigden nabij of langs het Montgomerydok veronderstel ik dat ze tot daar werden heraangelegd. Alhoewel dit dok, in de loop van de oorlog, niet meer door de vissers mocht gebruikt worden. De vissersvloot legde dan aan in het 1e handelsdok.

Wanneer de sporen opnieuw werden opgebroken kan ik mij niet meer herinneren.